

Lasse och den gröna Zebran

Lasse ville egentligen bara upp. Uppåt. Det var därför han flög. Molnen var mjuka men konstigt kalla på en gång. Han hade aldrig tagit på ett moln förut. Den lilla gröna zebran han fångat och tvingat med skrek hela tiden.

Zebra

– Jag vill hem. Till mamma. Du kan inte göra så här.

Lasse

– Du förstår inte. Inte än.

Zebra

– Det finns inget att förstå. Det är dessutom förbjudet att kidnappa zebraföl.

Lasse

– När du ser ögonen kommer du att förstå. De är som giftig rök med pilar. Som kan stickas.

Zebra

– Vadå ögon?

Lasse

– Som såg på mig och som sa att hon sitter fast däruppe. Fast i... I en sal med väggar av iskristaller. Kalla, vassa, som sakta kommer att döda henne.

Zebra

– Vem?

Lasse

– Vadå vem?

Zebra

– Hon som sitter fast? Däruppe...

Lasse

– Det är hon som hällde olja i den magiska lampan. Som räddade alla när det var slut.

Zebra

– Du menar inte Den Lampan?

Lasse

– Jovisst.

Zebra

– Men du känner väl inte henne?

Lasse

– Det är klart jag inte gör. Men ögonen lekte omkring. Runt mig. Massa. De kretsade runt mig. Som ormar. Och på nåt sätt fattade jag att jag måste våga titta på dem. Så kom röken och alla orden flög runt och så var ögonen borta och det var bara skrivet. I luften. Jag fattar inte...

Zebra

– Vad stod det.

Lasse

– Att jag är den ende. Som kan göra nåt. Att jag måste ha med ett grönt barn.

Zebra

– Jag är inget barn. Jag är ett föl!

Lasse

– Jag vet.. Jag letade och letade. Det fanns inga gröna barn. Och så låg du där...

Zebra

– Det funkar inte. Jag är inget barn. Det syns lång väg.

Lasse

– Jag vet. Vi får se. Det var enda chansen.

Zebra

– Men hur kan den här lådan flyga.

Lasse

– Jag visste att jag måste. Så jag tänkte att jag vill så starkt jag kunde. Och nu flyger vi.

Zebra

– Men vart är vi på väg? Hur länge sen är det jag somnade?

Lasse

– Du somnade inte. Jag slog dig i huvet. Det är fem timmar. Vi har flugit två.

Zebra

– Det är ju jätteläskigt. Och molnen har svansar.

Lasse

– Som långa onda slöjor.

Zebra

– Vart ska vi? Skall...

Lasse

– Jag vet inte. Det stod bara upp. Fortsätt upp, upp. Hela vägen tills du är där. Du förstår när det är dags.

Zebra

– Jag vill hem till mamma.

Lasse

– Jag med. Skit.